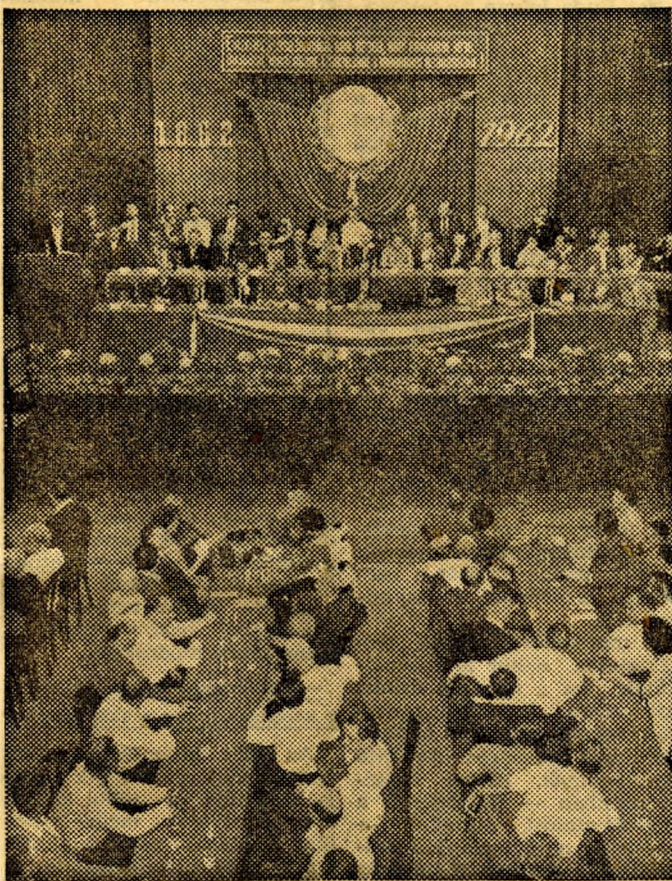

fennállásának századik évfordulóját a nyomdászszakszervezet

Szombat délután a vasas-szakszervezet dísztermében a fennállásának századik évfordulóját ünneplő nyomdászszakszervezet ünnepi központi vezetőségi ülést tartott. Az ünnepi tanácskozáson megjelent Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára, Brutyó János, a Szaktanács főtitkára, Vas-Witteg Miklós, a Szaktanács alelnöke, Nagy Józsefné, Nyers Rezső miniszterek, Szakasits Árpád, a MUOSZ elnöke, Naményi Géza, a Tájékoztatási Hivatal vezetője, a szakszervezetek főtitkárai. Részt vettek az ülésen Alexander Hinterberger, Hans Markt, Franz Hemmer, Johann Kaliwoda az osztrák, Zorka Kalajdzieva a bolgár, Eduard Ehni a francia, Jozef Kupiec, Stanislaw Rogusky a lengyel, Heinz Öhler az NDK, A. D. Blinov a szovjet testvérszakszervezetek képviselőitében, továbbá Polgár Jakab, Stern Lipman, Konrád Salamon, Makay Ernő veteránok, akik több mint 60, illetve 70 éve tagjai a szakszervezetnek.

Szöllősi László, a szakszervezet elnökének megnyitója után Terényi László, a szakszervezet főtitkára mondott ünnepi beszédet.

Az ünnepi ülés

(Gonda György févetele)

Terényi László ünnepi beszéde

Terényi László bevezetőjében a dicső alapítókra, a munkásmozgalom hőseire emlékezett meg. — Hálátelt szívvel örizzük és ápoljuk Bogár Ignác, Kellner Sándor, Lusztig Arnold, Philipp Jakab, Tschuseg Vince, Zaka Lajos elvtársak és mások neveit, emlékét — mondotta — mindazokét, akik a munkásosztály harcaiban töretlen hűséggel helytálltak, akik nem kímélték magukat a munkásság szervezéséért, a munkásosztály felszabadításáért, a jobb élet- és munkakörülmények megteremtéséért folyó harcban.

— Ünnepségünkön megemlékezünk azokról is — folytatta — akik közöttünk élnek és már több, mint 50, 60, vagy 70 esztendeje szakszervezetünk hűséges tagjai. Forró szeretettel, nagy megbecsüléssel köszöntjük Gyökeres Ferenc, Polgár Jakab elvtársakat és haladó kortársaikat. Köszöntjük és tiszteljük őket, mert sokat tettek a magyar munkásmozgalom forradalmi célkitűzéseinek megvalósításáért. Személyükön keresztül köszöntjük mai ifjúságunkat, a jövőendő szakembereit és szervezett munkásokat, mert minden reményünk, hogy haladó elődeink, drága élő öregjeink példáját követve, hűséges támaszai lesznek és maradnak szakszervezetünknek.

A főtitkár a továbbiakban vázolta az elmúlt százévesztendő küzdelmeit, a nemzetközi munkásosztály hősi harcát, a kizsákmányolás, a szolgaság, a nyomor ellen. — Hazánkban is ebben az évszázadban szerveződött önálló társadalmi osztállyá a proletariátus és aratótt diadalt az osztályharcban — mondotta. — Jogos büszkeség tölthet el bennünket, mert e harcosok soraiban kezdettől fogva ott álltak a magyar sokszorosítóipari munkások is.

Az előadó a továbbiakban részletesen taglalta a sokszorosítóipari munkásság harcának eseményeit a kezdeti ösztönös mozgalmaktól kezdve a tudatos szervezkedésig. 1862-

ben az egyik munkálatók elleni szervezett megmozdulás során ha nem is mindjárt munkásvezetéssel, de létrejött a Pest-Budai Vándor, Beteg Könyvnyomdászokat Segélyező Egyesület, amely négy esztendővel később már teljesen a munkásoké lett. 1869-ben megjelent a Typographia első száma. 1887-ben, a szervezet fennállásának 25. évfordulóján már országos szervezetről van szó.

— A következő évtizedekben — folytatta a főtitkár — Marx, Engels »Világ proletárjai egyesüljete!« halhatatlan eszméi termékenyebb talajra találtak Magyarországon is. Az 1890-es, majd az 1900-as, később az 1917—19-es, az 1930—40-es évek nagy munkásmegmozdulásai időszakában a nemzetközi és a magyar munkásmozgalom élharcosai között találjuk a magyar sokszorosítóipar, a papírgyárak munkásait, az újságírás legjobbjait is.

Terényi László ezután megemlékezett a szakszervezet azon legjobbjairól, akik részt vettek az 1919-es proletárdiktatúra kivívásában, majd ezt követően a horthysta ellenforradalom elleni küzdelemben.

A felszabadulás utáni időkről szólva elmondotta, hogy ezekben az időkben is felelősségteljes szerep jutott a magyar szakszervezeti mozgalomra. Az ipari szervezkedésre való áttéréssel egy időben megvalósult a régi álom: a sokszorosítóipari munkásság egységes szakszervezete. Ezt követte a család további gyarapodása. Csatlakoztak a sokszorosítóipari munkássággal közvetlen együtt dolgozó újságírók, később a papírgyártó- és feldolgozóipari munkások és könyvkiadók dolgozói is. Szakszervezetünk, amely a »szervezkedésben az erő« jel-szavával háromszáz fővel kezdte meg a szervezet építését, ma közel 35 ezer tagot számlál. Köztük 3500 nyugállományban levő nő és férfi, akik töretlenül, hűséges támaszai szakszervezetünknek és

több mint ezer ipari tanuló.

Az elmúlt évtizedek harcainak tanulságait elemezve, az előadó felhívta a figyelmet a marx-lenin forradalmi eszmék jelentőségére. Részletesen beszélt arról, hogy milyen hatalmas erő rejlik a szervezett munkások összefogásában, az erős, egységes szakszervezetekben. Rámutatott arra is, hogy a szervezett munkásság mozgalma csak akkor lehet eredményes, ha a szűk szakmai érdekeket áttörve együtt halad az egész ország, az egész nemzetközi munkásmozgalommal, ha résztvesz az összszakszervezeti mozgalom harcaiban.

— Amikor szabad hazában a dolgozó nép került hatalomra, a szakszervezetek számára új, sokrétű feladatok ellátása került előtérbe — hangsúlyozta Terényi László. — Új feladatunk megérteni és megértetni minden dolgozóval — sokszor vezetővel is —, hogy rátermettsége, képessége legjavát adja az erős, széles alapokon nyugvó anyagi bázis megteremtéséhez, amiből kielégíthetők a jogos igények. Jó szóval, meggyőzéssel minden dolgozó megérti: csak azt és annyit lehet elosztani, amit két kezünk munkájával megteremtünk. Ha a szakszervezet ma arra ösztönzi tag-ságát, hogy munkája legjavát adja és elősegíti, hogy ennek megfelelően alakuljanak az erkölcsi és anyagi ösztönzők is, akkor az egyéni és közösségi érdekek egyaránt teljesedésbe mennek. Ezen az alapon tudjuk jól segíteni, szervezni a kitűnő eredményeket elért szocialista munkaversenymozgalmat is, amelyben új formák — mint például a szocialista brigádmozgalom — alakultak ki.

Sok példát sorolt fel a főtitkár a szocialista brigádok és a szocialista munkaverseny eredményeit méltatva, majd így folytatta: — A szakszervezeti munkát igazán jól, eredményesen elvégezni, lelkiismeretes felkészültséget és sokszor áldozatkészséget is követel a tisztségviselőktől. A ma

(Folytatás a 2. oldalon)

A nyomdászszakszervezet nagy ünnepe

(Folytatás az 1. oldalról)

gyar szakszervezetek XIX. kongresszusa joggal azt az igényt támasztotta minden szakszervezeti tisztségviselővel szemben hogy »ne legyen nyugodt éjszakája addig, amíg valamilyen elintézetlen ügy van a tarsolyában«. Mint ahogy haladó elődeink évtizedeken keresztül fáradhatatlanul dolgoztak a közösségért, ma ugyanolyan lelkesedéssel és lelkiismeretességgel kell dolgoznunk, hogy minden nap, minden kisebb és nagyobb kérdésben gyorsan tudjunk segíteni a dolgozóknak.

Terényi László végül ismét meleg szavakkal emlékezve meg a ma még élő veterán harcosokról, követendő példaképp állította az utódok elé azokat, akik terjesztői voltak a szocialista eszméknek.

— Az emberiség horizontján a kommunizmus csillaga, József Attila szavaival »az ember ötágú csillaga« világít, amely nem ábrándkép többé, hanem századunk, sőt még a

mi nemzedékünk reális valóságává válik. De ahhoz, hogy a kommunizmus — amely alig száz esztendeje még »kísértetként járt be Európát« — tetszőltsön, történelmi feladatokat kell még megvalósítani. A szocialista országok testvéri közösségén belül a mi hazánkra, a mi népünkre is jelentős tennivalók hárulnak — mondotta. — **Közös munkában és küzdelemben, közös gondban és örömben kell összefermünk mindannyiunknak, együtt a szocialista országok népeivel, együtt a forradalmi munkásmozgalommal, együtt a világot átfogó béketáborral.** Úgy kell dolgoznunk és úgy kell cselekednünk — úgy fogunk dolgozni és úgy fogunk cselekedni —, hogy az utókor ugyanolyan büszkeséggel és megbecsüléssel tekinthessen vissza reánk, ahogyan mi emlékeztünk meg most az elmúlt száz esztendő példamutató harcairól és harcosairól — fejezte be ünnepi beszédét a szakszervezet főtitkára.

Gáspár Sándor beszéde

Ezután Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és az Elnöki Tanács nevében köszöntötte a szakszervezetet és tolmácsolta Kádár Jánosnak, az MSZMP Központi Bizottsága első titkárának személyes üdvözlését és jókívánságait.

— Úgy gondolom, hogy teljes meggyőződéssel állíthatjuk és vallhatjuk együttesen azt, hogy a nyomdászszakszervezet központi vezetőségének minden egyes tagja, minden egyes nyomda- és papíripari dolgozó emelt fővel és tiszta lelkiismerettel ünnepelheti ezt az évfordulót — mondotta a többi között Gáspár Sándor. — Emelt fővel és tiszta lelkiismerettel azért, mert meggyőződése szerint, a tények szerint, az elvégzett munka alapján a mai nyomdász nemzedék hűségese az ösök szelleméhez és cselekvéséhez dolgoznak azért, hogy megvalósítsák ösök álmát.

— Minden egyes jubileumi évforduló, megemlékezés igazi értékét adja meg, hogy a kitűzött célt hogyan és milyen módon sikerült elérni. Azt hiszem, nem túlzás, ha azt állítjuk, hogy a magyar munkásmozgalom, a nyomdaiipari dolgozók az ösöknek nemcsak a célkitűzéseit, de legmerészebb álmait is valóra változtatták. Ezért lehet emelt fővel és tiszta lelkiismerettel ünnepelni.

— Azt hiszem, nem túlzás, ha azt állítjuk és azt valljuk, hogy nagyon sok kintől, jajtól, könnytől és panasztól szabadulhatott volna meg a magyar munkásmozgalom egy évszázadon keresztül, ha a munkásosztály jelentős része úgy gondolkodott volna,

mint az a néhány száz bátor férfit, aki kezébe vette száz esztendővel ezelőtt a munkásmozgalom vörös zászlaját és rendíthetetlen hittel és akaratlaltal kitartott mellette.

— Csak egy módon lehetünk következetesen hűek öseink szelleméhez, a munkásosztály elődeihez, nagy cselekedeteihez — folytatta Gáspár Sándor —, ha a mai feladatokat, a szocialista építőmunka mai feladatait ugyanolyan lelkiismeretességgel és becsületességgel látjuk el, mint ahogyan elődeink a maguk idejében a maguk feladatait ellátták. Napjainkban is van még felesleges jaj, van felesleges baj és vannak felesleges könnyek is. Mindezt meg tudnánk takarítani, ha még egy kicsit nagyobb lelkiismeretességgel dolgoznánk, ha még alaposabban végzénénk mindennapi munkánkat és ha minden egyes szakszervezet tagja még több aktív cselekvő tagot állítana csatornába annak érdekében, hogy az építőmunka feladatait együttesen és még gyorsabban végezzük el.

Ezután Gáspár Sándor az Elnöki Tanács nevében kormánykitüntetésekkel adott át.

A szakszervezet fennállásának 100. évfordulója alkalmából Munka Erdemrend kitüntetését kaptak: Csaplár István, Gyökeres Ferenc, Kauders Imre és Polgár Jakab.

Szocialista Munkáért Erdemret kaptak: Halasi József, Károlyi Imre, Kőműves Imre, Kubányi Jenő, Lehoczky Károly, Lénárd Sándor, Lovas Ferenc, Makay Ernő, Miseje Tivadár, Németh Rudolfiné (Lendvai Vera), Simon Endre, Stern Lipman, Tanka Lajos, Tiszó Lajos, Vértes Jenő és Victorisz Géza.

Munka Erdemretet kaptak: Breuer Armin, Domschitz Lajos, Kőműves Oszkár, Kirssteiner János, Kuklis Géza, Lichner József, Schuller Károly, Sulyosi Mártonné (Gombis Anna).

Brutyó János beszéde

A kitüntetések kiosztása után Brutyó János, a Szaktanács főtitkára a Szakszervezetek Országos Tanácsa és az összes magyar szervezetek dolgozók szívélyes köszöntését és üdvözlését tolmácsolta az ünnepi tanácskozásnak.

— A nyomdászszervezetek megalakulásának 100. évfordulója az egész magyar szakszervezeti mozgalom ünnepe — mondotta a Szaktanács főtitkára. — Ez nem kisebbíti, hanem növeli a nyomdászág üttörőinek érdemeit, hiszen 100 évvel ezelőtt a szakszervezeti mozgalom zászlósbontói, a szakszervezeti mozgalom üttörői a nyomdászok voltak, és ezért tisztelettel hajtjuk meg előttük az emlékező zászlaját. Szeretettel és büszkeséggel emlékezünk azokra, akik egy évszázaddal ezelőtt bátran, szívükben törhetetlen hittel léptek a járhatlan útra és vállalkoztak a nagy harcra.

— A történelem őket igazolta. A maroknyi munkáscsoport azóta hatalmas, két és félmillió hadsereggé nőtt.

A Szaktanács kitüntette a nyomdászharcosokat

Szombat délelőtt a Nyomda-, a Papíripar és a Sajtó Dolgozói Szakszervezete székházának feldíszített kultúrtermében több mint ötvenen, a munkásmozgalomban kifejtett tevékenységük elismeréséül a Szaktanács elnöksége által létesített: »A Szakszervezeti Munkáért« kitüntető jelvényben részesültek.

Somogyi Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Szaktanács elnöke rövid ünnepi beszédében megemlékezett az elmúlt évtizedek harcairól. Külön szözlött azokról az idős harcosokról, akik évtizedeket dolgoztak a szak-

— Egy évszázad a történelemben rövid idő, az emberi életkor szempontjából azonban még csak kevesek szerencséje, hogy évszázados kort érjenek meg. Eppen ezért az akkori úttörők ma már nincsenek közöttünk. Nem tudunk nekik beszámolni, hogy a mag, amelyet ők hintettek el, mivé fejlődött.

— A harc, amelyik riadójtát 100 évvel ezelőtt ők fújták meg, azóta diadalt aratott. A magyar munkásosztály sorsának ura, hazánk és népünk vezető osztálya lett. Győzelmet aratott a tudatlanság felett, mint ahogy legyőzte a kapitalizmust, ahogy visszautastította a saját soraiban nemegyszer jelentkező gyávaságot, megalkuvást, nemegyszer az árulást is.

— A magyar munkásosztály a felemelkedéshez vezető út legnehezebb szakaszát megjárta már, és ha elkerülhetetlenül néha hibázott is, joggal mondhatjuk, hogy olyan gazdájává vált hazájának, olyan vezetőjévé népünknek, amelyen történelmünk során még nem volt.

— Ezen a felemelő és megható ünnepségen a dicsőséges múlttól beszélünk, és joggal tesszük ezt. De nagyszerű dolog az, hogy a jövőnk útja a harcok, küzdelmes múltból a béke, a szabadság, a jólét, a szocializmus, a kommunizmus világába vezet. De ennek elérése még sok és nagy csatát jelent. A munkásosztály még nem győzött mindenütt a világon. A kapitalizmus — ha pillérei már megintogtak is — még veszedelmes ellenfél, egy új háború kirombantásával fenyegeti az emberiséget. Ne fedjük el soha ezt a fenyegetést. Feladatunk most az, hogy erőnket nem kímélve gyarapítsuk hazánkat, gyorsítsuk a szocializmus építését. Ne fedjük, hogy még sok-sok millió munkátestvérünk él kapitalista elnyomás alatt, és ugyancsak sok millió ember nyög a szörnyű gyarmati rablásban.

— A nyomdászág sokszor mutatott szép példát a munkásszolidaritásra — elődeink tetteit tekintjük példának és szabadságunk birtokában sokszorozzuk meg azt a támogatást, amellyel munkátestvéreink és a gyarmati népek iránt eddig sem fukarkodtunk — fejezte be köszöntését Brutyó János.

A kitüntetettek nevében Makay Ernő nyugdíjas, a szakma fiataljai nevében Wagner István, a Pénzjegynyomda KISZ-szervezetének tagja köszöntötte az ünnepi tanácskozást. Ezt követően a külföldi szakszervezetek képviselői tolmácsolták a testvér szakszervezetek üdvözlését.

A százéves évforduló alkalmából rendezett ünnepi tanácskozás díszhangversenyvel ért véget, amelyben közreműködtek a magyar testvér szakszervezetek legkiválóbb művészegyüttesei.

Megnyílt „A nyomdászok százéves harca a munkásmozgalomban“ kiállítás

»A nyomdászok százéves harca a munkásmozgalomban« címmel kiállítás nyílt a szakszervezet székházában. A megnyitő ünnepségen részt vett Somogyi Miklós, a Politikai Bizottság tagja, a Szaktanács elnöke, Nyers Rezső, az MSZMP Központi Bizottsá-

gának tagja, pénzügyminiszter, Földi László, a könnyűipari miniszter első helyettese és a szakszervezet sok idősebb, fiatalabb tagja.

A jubileumi kiállítást július 7-ig tekinthetik meg az érdeklődők.